

Sygn. akt V CSK 329/10

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lutego 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marek Sychowicz

w sprawie z wniosku G. R.
przy uczestnictwie T. K. i Gminy W.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 lutego 2011 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczynie
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 29 października 2009 r.,

**odrzuca skargę kasacyjną;
oddala wniosek uczestnika postępowania T. K. o zasądzenie
kosztów postępowania kasacyjnego.**

Uzasadnienie

W sprawie o podział majątku wspólnego wnioskodawczynie i uczestnika postępowania T. K. Sąd pierwszej instancji orzekając co do istoty sprawy ustalił, że w skład majątku wspólnego wchodzi prawo najmu lokalu mieszkalnego o wartości 47 183,04 zł, które przyznał wnioskodawczynie i zasądził od niej rzecz uczestnika kwotę 17 434,26 zł z odsetkami, rozłożoną na raty. Wnioskodawczynie postanowienia tego nie zaskarżyła. Na skutek apelacji uczestnika Sąd Okręgowy w W. postanowieniem z dnia 29 października 2009 r. zmienił wymienione postanowienie w ten sposób, że wartość prawa najmu lokalu mieszkalnego określił na kwotę 157 270 zł i w miejsce kwoty zasądzonej tym postanowieniem zasądził kwotę 78 635 zł.

Wnioskodawczynie zaskarżyła skargą kasacyjną postanowienie Sądu Okręgowego w całości. Wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi drugiej instancji do ponownego rozpoznania. Jako wartość zaskarżenia podała kwotę 157.270 zł.

Kwota ta nie odpowiada rzeczywistej wartości zaskarżenia. Wartość ta wynosi kwotę 61 200,74 zł, stanowiącą różnicę pomiędzy kwotą zasądzoną zaskarżonym postanowieniem (78 635 zł) a zasądzoną postanowieniem Sądu pierwszej instancji (17 434,26 zł). Wyraża ona bowiem wartość interesu majątkowego wnioskodawczynie, do ochrony którego zmierza wniesiona przez nią skarga kasacyjna. Przyjęcie, że wnioskodawczynie ma interes – jak ona twierdzi – w ustaleniu prawidłowej wartości prawa najmu lokalu mieszkalnego, wartość przedmiotu zaskarżenia wynosiłaby kwotę 110 086,96 zł, stanowiącą różnicę pomiędzy wartością prawa najmu ustaloną przez Sąd Okręgowy (157 270 zł), a ustaloną przez Sąd pierwszej instancji (47 183,04 zł).

W obu wypadkach wartość przedmiotu zaskarżenia nie sięga kwoty 150 000zł. Powoduje to, że skarga kasacyjna wniesiona przez wnioskodawczynie jest niedopuszczalna (art. 519¹ § 2 k.p.c.).

Wobec powyższego, na podstawie art. 398⁶ § 2 i 3 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., skarga kasacyjna wnioskodawczynie podlega odrzuceniu.

Pismo uczestnika postępowania T. K., w którym wniósł on o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania kasacyjnego, wniesione zostało po upływie terminu do wniesienia odpowiedzi na skargę kasacyjną (art. 398⁷ § 1 k.p.c.). Nie może więc ono zostać potraktowane jako odpowiedź na skargę kasacyjną. W tej sytuacji uczestnikowi nie przysługuje zwrot kosztów postępowania kasacyjnego, albowiem koszty te, stosownie do § 13 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.), należą się tylko za sporządzenie i wniesienie skargi kasacyjnej (odpowiedzi na skargę), za sporządzenie opinii o braku podstaw do wniesienia skargi kasacyjnej i za udział w rozprawie przed Sądem Najwyższym. Koszty nie przysługują natomiast za inne czynności adwokata w postępowaniu kasacyjnym.